

stichting orgelkring "hendrik niehoff"

gevestigd te 's-hertogenbosch

Programma van het concert in de Sint-Janskathedraal te 's-Hertogenbosch
op zaterdag 11 juni 2011 om 16.00 uur door **Dorien Schouten**.

Dorien Schouten (Utrecht, 1987) begon op zes-jarige leeftijd met pianolessen bij Anneke Wuestmann. Vanaf 2000 vervolgde ze haar pianolessen bij Ko Zwanenburg, bij wie ze ook in 1997 gestart was met orgellessen. In mei 2010 behaalde Dorien haar Bachelordiploma Orgel aan het Koninklijk Conservatorium te Den Haag, met als docent Jos van der Kooy. Aan hetzelfde conservatorium studeert zij nog kerkmuziek en volgend jaar begint ze haar vervolgstudie orgel aan de Universität der Künste in Berlijn. Zij werkte mee aan verschillende moderne-muziekprojecten: bijvoorbeeld "Einstein on the beach" van Philip Glass met het Attacca-ensemble olv Fokko Oldenhuis. (2009). Dorien is als cantor-organist verbonden aan de Koningkerk te Voorburg.

1. Passacaglia d-moll BuxWV 161 Dietrich Buxtehude 1637-1707
2. Offertoire sur les grands jeux, bestaande uit 5 delen, namelijk:
Entrée sur Les Grands Choeurs, Passacaglia I, Basse de Cromorne, Passacaglia II, Dialogue sur Les Grands Jeux/Sortie.
Gebaseerd op het gelijknamige gedicht van Yvonne Né Daan Manneke geb. 1939

- entree

Een stad tussen stuurse zuilen
binnenkomen, haar woud uit wetsteen
en messen, én koud, én heet.

Vos en jager gaan er hun wegen
naar haar midden, maar altijd alleen,
benijden de wind die om zijn kreet
is gedragen, losgelaten, ingekregen.
Dit nu ben jij, met je wiskundige uilen,
signalen. Van kindsbeen.

- passacaglia

Een straat in laagten zoeken:
roestig schip aan een kade, kraan -
zij vertonen de gezonken stad.

Je danst onder water: leven
geeft zich pas in trager gaan.
Nu stel jij je de wind voor als wat
walvissen doen in hun weven
van toon - ze ronden de hoeken,
houden hun onmetelijke adem aan.

stichting orgelkring "hendrik niehoff"

gevestigd te 's-hertogenbosch

- kromhoorn

Niet ophouden, staan willen: groet
wie passeren, wie passeren
blijven, zo traag gaan zij voorbij.

En geen ziet elkaar. Ben jij nog
hier - kun jij het sterven weren?

Een stap of sprong staat ieder vrij.

Zo sereen hier passeert - zo log
zouden wij? Het glas van de vloed
blijft heel - mag hemel creëren.

- passacaglia

Het middaguur kruisen - zacht
fluiten in de hoogste lagen
van de lucht besproeit het droge land.

Lippen, tongen zeggen wind.

Stammen, pluimen en wolk dragen

hem over aan nog onbewogen zand

als dan een lichte rimpeling zint
op slijpen van een grondstoffelijke klacht
- de dimensies die om weerklank vragen.

- dialoog/uitgang

Inblazen en luisteren: puls
en tegenpuls. Je herneemt wat
jou toeviel en meegaat. Je loopt

uit de pas met alle op naar daar.

Je hoort de spotters langs je pad,

raakt in boze snoeren verknoopt -

en lokt de zachte hand met de schaar.

Hun stem implodeert in de huls.

Als vogel ontzweef je de stad.